

Konkurrence og samarbejde

Redaktionen fik øje på en lille annonce i *Humanist* (Københavns Universitet) med overskriften "Konkurrence og samarbejde" og det førte underligt nok til at vi i starten af marts endte ude på Rigshospitalet i auditoriet lige ved siden af det kontor hvor efterladte genstande kan afhentes - ganske velkendt for os arkæologer. Her holdt biomedicineren Maj-Britt Juhl Poulsen sit Ph.D. forsvar i "Competition and Cooperation among Colleagues in Biomedical Research". Og vi forventede derfor ikke at få præsenteret en ny naturvidenskabelig metode eller lignende som vi fx kunne anvende i en arkæologisk udgravningssituation. Men vi blev inspireret! For hvordan ser det egentlig ud med konkurrence og samarbejde blandt arkæologer?

Konkurrencen er ikke svær at få øje på. For selv om arkæologer ikke kan tage patent på opdagelser er det dog ikke ligegyldigt hvem der gjorde "opdagelsen" - det giver prestige og dermed muligheder for "opdageren" i hans videre karriereforløb. At være først og størst er væsentligt for succes! Når det gælder fund og udgravninger skader det bestemt heller ikke at være så heldig - for held skal der til - at finde det usædvanlige, bedst bevarede eller ældste. Altid et plus i den skrappe konkurrence med andre arkæologer med spændende fund, når de meget begrænsede midler skal fordeles (og her ikke et ord om den nye museumslov). Så kommer mulighederne for at bearbejde fundet, få resultaterne publiceret i artikler og monografier - igen i konkurrence med andre om fondspenge og plads i tidsskrifter m.v.. Sådan er livet. Og en sådan konkurrence er ikke i sig selv dårlig for den samlede arkæologiske videnskab (selv om flere penge til disse formål ville være godt både for videnskaben og for de flere arkæologer der sandsynligvis derved direkte eller indirekte kom i arbejde). Men det er uheldigt når vigtige fund år efter år efter årtier forbliver udgraverens - at materialet er hans - uden at blive bearbejdet og upubliceret. Væsentlige erkendelser bliver måske derfor aldrig gjort.

Nej, konkurrencen er ikke svær at få øje på. Og heller ikke dens dårlige - måske ødelæggende - følger. For de mange deltidsarbejdsløse arkæologer i skiftende løse og midlertidige ansættelser er den i hvert fald meget synlig - en evigt tilbagevendende konkurrence om både de få faste-, midlertidige- og løse stillinger. En evig kamp for at forblive hvad man er - arkæolog!

Samarbejde? Måske knap så let at få øje på? Men så kommer man alligevel i tanke om sidste gravnings teamwork, hvor kollegaen tog de fleste ture med top på trillebøren, og hvor alle trætte efter en hård dag i felten, slog op i bøgerne for at finde mulige tolkninger på et underligt anlæg. Eller man kommer til at tænke på et symposium eller en konference med mange gode og fagligt inspirerende diskussioner. Og selv om de måske er sjældne, så er de der jo - de fælles forskningsprojekter!

Og her i din hånd sidder du med flere eksempler på samarbejder mellem arkæologer: Det Middelalderarkæologiske Metodenetværk, Formidlingsgruppen og Grubegruppen i FaF, samt resultatet af endnu et samarbejde i redaktionen og med skribenterne - Arkæologisk Forum!

Redaktionen